

Gunnar Elstad:

Jesus kom for å tjene.

Utlagt på www.sjelesorgogveiledning.no

"Hvis en av dere har en tjener som er ute og pløyer eller gjeter, vil han da si til ham når han kommer hjem fra markene: Kom nå og sett deg til bords? Nei, han vil si: Lag til kveldsmaten for meg, gjør deg så i stand og vart meg opp mens jeg spiser og drikker. Takker han tjeneren for at han gjorde det han fikk beskjed om? Nei! På samme måte med dere. Når dere har gjort alt det som er pålagt dere, skal dere si: Vi er uverdige tjenere og har bare gjort det vi er skyldige å gjøre." (Luk 17,7-10)

Denne teksten kan provosere oss. Dersom det er slik han vil behandle oss, føles det både urimelig og ydmykende.

Men Jesus forlanger ikke noe av oss som han ikke har etterlevd selv. Han som er himmelens og jordens Herre, har selv vært villig til å tjene. Han er selv forbildet vårt.

"Dere vet at de som regnes for å være folkenes fyrster, er herrer over dem, og deres mektige menn hersker over dem med makt. Men slik er det ikke blant dere. Den som vil være stor blant dere, skal være alles tjener (diakon), og den som vil være den fremste blant dere, skal være alles trell. For Menneskesønnen er ikke kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepeng for mange" (Mark 10,42-45).

Det er bare en som ser på seg selv som verdifull og har trygg selvfølelse, som makter å tjene på denne måten. Det er bare en slik som tør plukke opp et papir noen har slengt på gulvet og melde seg frivillig til oppvasken. En som er trygg på seg selv behøver ikke hele tiden å søke ære, posisjon og hedersbevisninger.

Omvendt er det slik at en som er utrygg på seg selv og innerst inne føler seg lite verdifull, nesten føler det som noe som ligger langt under sin verdighet å plukke opp et papir eller settes til å ta en oppvask. Føler en seg liten fra før, synes en nesten at en forsvinner helt om en må tjene.

Udo Middelman forteller i sin bok "Proexistence" hvordan de tar imot nye studenter som kommer til det kristne kurssetret der han er ansatt:

Alle som studerer hos oss, blir bedt om å vaske toalettene. Det spiller ingen rolle hvem som kommer, alle blir bedt.

Det er interessant å legge merke til hvordan folk reagerer. De som virkelig vet hvem de er, har ingen problemer med å utføre jobben, for de ser at denne jobben ikke har noe med deres identitet å gjøre.

Men mange mennesker føler at en slik jobb gir dem en identitet de ikke ønsker. De nekter å ta på seg slikt arbeid, og det har sørgelige konsekvenser.

Den siste kvelden Jesus var sammen med disiplene sine, gav han dem et forbilde de aldri glemte. Han begynte å vaske føttene deres. Det var den tjenerjobben som hadde aller lavest status. Den var så ussel og nedverdiggende jobb at bare de aller usleste slavene, ofte fremmedarbeiderne, ble satt til å gjøre den. (Joh 13,1-11)

Men Jesus var stor nok til å gå inn i denne rollen. Og han gjorde det ikke fordi han følte seg som et null. "Jesus visste at Faderen hadde gitt alt i hans hånd, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud", står det. "Da..." fortsetter teksten. Nettopp da, mens han var seg sin storhet bevisst, "reiser han seg fra måltidet, legger av seg kappen, tar et linklede og binder det om seg. Så heller han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørker dem med linkledet han hadde rundt livet".

Det var ikke engang fullkomne mennesker Jesus begynte å tjene. Det var både en tvilende og en tyv blant dem, det var de to hissigpropper som ble kalt "tordensønnene", det var én høyre- og én venstreradikal politiker, de var alle sammen til tider lite troende, og de kranglet om hvem av dem som var størst.

Men Jesus elsket disse ufullkomne menneskene, og han ville tjene dem. "Han hadde elsket sine egne som var i verden, og han elsket dem helt til det siste".

Det skjer noe spennende når han kommer til Peter:

Han kommer så til Simon Peter. Peter sier: "Herre, vasker du mine føtter?" Jesus svarte: "Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden". "Aldri skal du vaske mine føtter", sier Peter. "Hvis jeg ikke vasker deg, har vi ikke lenger noe sammen", svarte Jesus. Da sier Peter: "Herre, vask ikke bare føttene, men også hendene og hodet!".

Hvorfor reagerte Peter på denne måten?

Vi vet ikke, men vi kan gjette.

Syntes han at det var flaut å bli betjent og innrømme at han hadde skitne bein og sure tær? Hadde han det med at han alltid og i alle situasjoner ville klare seg selv?

Eller var han opphengt i en misforstått rollefordeling der det alltid var han som skulle tjene Jesus og at Jesus aldri skulle tjene ham?

Vi vet ikke. Men Peter lærte i alle fall noe denne kvelden. Da Jesus sa "Hvis jeg ikke vasker deg, har vi ikke lenger noe sammen", gjorde Peter kuvending. Dersom det som bandt han til Jesus var at Jesus fikk tjene ham, da fikk det heller stå til.

En skal være ydmyk og ikke opphengt i prestisje for å gjøre kuvending. En skal være modig for å la seg bli betjent.

Etter oppstandelsen var Jesus igjen sammen med disiplene. Nok en gang tjente han dem idet han laget et måltid og spiste sammen med dem på stranden (Joh 21,15-17).

Da fikk Peter den neste leksjonen: "Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?" spør han tre ganger. Tre ganger svarer Peter "Du vet at jeg har deg kjær".

Men det som er poenget i denne sammenhengen, er det Jesus sier til Peter etter at Peter har forsikret om sin kjærlighet: "Fø mine lam", "Vær hyrde for mine sauer", "Fø mine sauer".

Det er akkurat som om Jesus sier: "Dersom du er glad i meg, Peter, da er du glad i de menneskene jeg er glad i. Jeg vil at du skal passe på dem og gi dem mat. Slik jeg har tjent deg, skal du nå tjene andre".

Legg merke til; Jesus kaller oss ikke til å tjene en sak. Han kaller oss til å tjene mennesker.

Apostelen Paulus hadde sin Herre og Mester som forbilde. "Så skal dere da se på oss som Kristi tjenere og forvaltere av Guds hemmeligheter", sier han (1 Kor 4,1). "Jeg er fri og ingen underlagt, men jeg har gjort meg til alles tjener for å vinne så mange som mulig" fortsetter han (9,19).

Paulus visste hvem han var, derfor kunne han været trygg i sin tjeneste.

Jesus har kalt oss til å tjene hverandre. Din plass i menigheten, er tjenerens plass. Du er kelner. Og det er allerede noen som sitter ved ditt bord.

